

IV.

Старо българско вѣроисповѣданіе.

П. Каква была старата Българска вѣра?

О. Старата българска вѣра была идолопоклонство, — таква, каквато си ѝ донесли отъ Индостанъ, отъ тамошниты стары Зенды и Санскриты. По неж тѣ вѣрвали и исповѣдували много божества, голѣмы и малкы, мѣжкы и женскы.

П. Кое имѣ было най-главно-то божество?

О. То было *Перунъ или Гръмникъ*, Богъ на огъня и повечето на грѣма и молніята. Главѣтъ на негова истоканъ тѣ ковяли отъ сребро, а брадѣтъ и вѣсыты — отъ злато.

П. А каквы други божества имали?

О. Имали *Бѣлъ-бога*, богъ на деня; *Черенъ-бога*, богъ на нощъ-тъ; *Свѣтовидъ*, богъ на свѣта; *Сура*, — на годининыты; *Коледа*, — на зимѣтъ; *Даждъ-бога*, — на хлѣба и сольтъ; *Водника*, — на водыты; *Домашенъ-бога*, — на кѣщата; *Стрибогъ*, — на вѣтроветы; *Власъ* — на добытъка и много други още наречени *Чортове*.

П. Кажу имѣ сега и женскыты божества?

О. По-главны отъ тѣхъ былы: *Жива*, богыня на земледѣліето; *Мора или Морана* — на смъртъ-тъ; *Лада* — на женидѣтъ; — *Леля* на любовтъ и милостътъ; *Горска-Дива*, — на орачеството; *Вилы и Русалкы*; — нощны богыни, които съ сладкыты си пѣсни ношемъ примамвалы пѣтници, за да падать въ водыты; *Поледници*, които излазялы по пладиѣ, та правялы добро или зло на хората; *Самодивы*, които денемъ ся крыялы изъ пустыниты и пещерыты, а излизалы само ношемъ, за да прѣскають болеститы и злиныты между чловѣциты и най-послѣ *Юды*, които вѣобщѣ живѣялы